ADMINISTRATĪVĀ APGABALTIESA

Lieta Nr. A420197522
Lietas arhīva Nr. AA43-0123-24/4
ECLI:LV:ADAT:2024:0522.A420197522.13.S

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2024.gada 22.maijā

Tiesa šādā sastāvā: tiesnese referente Roze Paegle, tiesneses Irina Kaļiņina un Santa Liniņa

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. A/ pieteikumu par /Nosaukums A/ administrācijas faktiskās rīcības, nenodrošinot pieteicējam atbilstošus uzturēšanās apstākļus /Nosaukums A/ Daugavpils nodaļas 3.korpusa kamerā Nr./kamera/ (slikts kameras grīdas stāvoklis), atzīšanu par prettiesisku, kā arī par /Nosaukums B/ administrācijas faktiskās rīcības (nogādājot pieteicēju uz tiesas sēdēm 2020.gadā 10. un 11.jūnijā medikamentu ietekmē, neziņojot tiesai par pieteicēja veselības stāvokli) atzīšanu par prettiesisku, kā arī par nemantiskā kaitējuma, kuru pieteicējs ir novērtējis 40 000 *euro* apmērā, atlīdzināšanu, sakarā ar /pers. A/ apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2023.gada 22.februāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Pieteicējs /pers. A/ vērsās Ieslodzījuma vietu pārvaldē (turpmāk arī – pārvalde) ar 2022.gada 10.janvāra iesniegumu, lūdzot uzsākt kriminālprocesu sakarā ar to, ka /Nosaukums B/ administrācija slēpusi faktu, ka 2020.gada 9.jūnijā pieteicējs ticis atrasts bez samaņas, plkst. 11.04 pieteicējs ticis nogādāts Liepājas reģionālajā slimnīcā, atvests atpakaļ ap plkst. 23.30 vai 24.00 un pēc tam pieteicējs ticis ievietots soda izolatorā uz trīs dienām. Uz tiesas sēdi pieteicējs ticis vests no soda izolatora, turot pieteicēju aiz rokām, jo pieteicējs pats neesot varējis paiet. Pieteicējs argumentē, ka tādējādi tika pārkāptas viņa tiesības uz taisnīgu tiesu, un /Nosaukums B/ administrācija neziņoja tiesai par notikušo. Turklāt pieteicējs uzskata, ka viņš zaudēja samaņu tāpēc, ka viņam pie kafijas tika kaut kas piebērts.

[2] Izskatot pieteicēja 2022.gada 10.janvāra iesniegumu, pārvalde 2022.gada 10.februāra lēmumā Nr.N-1-2022-02316 konstatēja, ka nav pamata kriminālprocesa uzsākšanai.

[3] Pieteicējs vērsās pārvaldē ar 2022.gada 23.marta iesniegumu, norādot, ka /Nosaukums A/ dzīvojamajā kamerā, kurā viņš uzturas, starp grīdas dēļiem ir no 1 līdz 3 cm platas šķirbas, pa kurām putekļi, mitrums, insekti un citi parazīti nonāk uz betona, kas atrodas zem grīdas. Līdz ar to ir labvēlīgi apstākļi dažādu veidu parazītiem, var vairoties mikroorganismi (pelējuma sēnīte), kas ir kaitīgi cilvēka veselībai, tas ir viens no galvenajiem tuberkulozes izraisītājiem. Minēto iestādes faktisko rīcību pieteicējs lūdz atzīt par prettiesisku, kā arī atlīdzināt nemantisko kaitējumu, ko pieteicējs ir novērtējis 500 *euro* apmērā.

[4] Pārvalde pieņēma 2022.gada 30.marta lēmumu Nr.N-1-2022-04948 (turpmāk – Lēmums), nekonstatējot /Nosaukums A/ rīcības prettiesiskumu un noraidot lūgumu par nemantiskā kaitējuma atlīdzināšanu.

Lēmuma pamatojumā ietverti turpmāk minētie apsvērumi.

[4.1] Saskaņā ar /Nosaukums A/ sniegto informāciju pieteicējs izcieta sodu /Nosaukums A/ Daugavpils nodaļas 3.korpusa kamerā Nr./kamera/, kuras grīda ir izgatavota no koka (nerievoti krāsoti dēļi). Dēļu savienojumi ir špaktelēti un nokrāsoti ar grīdas krāsu., taču vietām savienojumos špaktele ir bojāta, ir redzamas 3-6 mm spraugas. Zem dēļu klājuma mitruma nav, šķirbas veicina gaisa kustību un dēļu saglabāšanu, un, pretēji pieteicēja apgalvojumiem, konstatētajos apstākļos nevar veidoties veselībai kaitīgie mikroorganismi.

No cietuma kameras Nr./kamera/ grīdas fotoattēliem pārvalde konstatēja, ka grīda ir normālā stāvoklī. Lai gan grīdā ir redzamas dažas spraugas, tās nevar apdraudēt pieteicēja veselību.

[4.2] Pieteicējs iesniegumā nav norādījis, ka kamerā Nr./kamera/ būtu insekti vai pelējums. Tāpat arī pieteicējs nav norādījis, ka viņš būtu inficējies ar tuberkulozi. Pieteicējs ir paudis hipotētiskus pieņēmumus par to, kas, iespējams, varētu notikt.

Izvērtējot noskaidrotos apstākļus, pārvalde secināja, ka /Nosaukums A/ administrācija nav būtiski ierobežojusi pieteicēja cilvēktiesības.

[5] Pieteicējs vērsās tiesā ar pieteikumu par iepriekš minētās /Nosaukums B/ administrācijas faktiskās rīcības un /Nosaukums A/ administrācijas faktiskās rīcības atzīšanu par prettiesisku, kā arī par nemantiskā kaitējuma atlīdzināšanu.

Pieteikumā ietverti 2022.gada 10.janvāra un 2022.gada 23.marta iesniegumos minētie apsvērumi, kā arī turpmāk norādītie apsvērumi.

[5.1] Pretēji pārvaldes norādītajam, šķirbas grīdā bija no 1 cm līdz 3 cm platas. Fotoattēli neparāda grīdas faktisko stāvokli, jo netika fotografēta tieši grīda. Pieteicēja ieskatā koka grīdas špaktelēšanai nav jēgas, jo grīda no staigāšanas vibrē, tāpēc špaktele nodrūp. Mitrums dēļu spraugās iekļūst grīdas mazgāšanas laikā. Dzīvojamajās kameras ventilācija nebija pietiekama, tāpēc šķirbas grīdā neveicināja gaisa kustību.

[5.2] Pieteicējs tiesas sēdē piedalījās zāļu ietekmē, tāpēc 2020.gada 10.jūnija tiesas sēdi pilnīgi neatceras. Savukārt par 2020.gada 11.jūnija tiesas sēdi pieteicējs atceras tikai to, ka viņš tika nests uz tiesas sēdi, turot aiz rokām. Tādējādi pēc būtības tika liegtas tiesības sniegt tiesas sēdē liecības, piedalīties liecinieku nopratināšanā un atbildēt uz jautājumiem.

[6] Rakstveida paskaidrojumā pārvalde pieteikumu neatzīst.

[7] Administratīvā rajona tiesa ar 2023.gada 22.februāra spriedumu pieteikumu noraidīja, pamatojoties uz turpmāk minētajiem apsvērumiem.

[7.1] Pieteicējs vēlas pārsūdzēt /Nosaukums B/ administrācijas faktisko rīcību, kas izpaudusies kā pieteicēja nogādāšana uz tiesas sēdēm zāļu ietekmē, kā arī nepaziņošana tiesai par pieteicēja veselības stāvokli. Pieteikumā lūgts arī atlīdzināt nemantisko kaitējumu, kas nodarīts ar minēto cietuma administrācijas rīcību.

Izvērtējot lietas materiālus, tiesa secināja, ka norādītajā pieteikuma daļā pieteicējs nav ievērojis likumā noteikto lietas iepriekšējās ārpustiesas izskatīšanas kārtību.

Saskaņā ar Ieslodzījuma vietu pārvaldes likuma 2.panta trešo daļu, cietumi ir pārvaldes sastāvā.

Ministru kabineta 2005.gada 1.novembra noteikumu Nr.827 "Ieslodzījuma vietu pārvaldes nolikums" 13.punkts nosaka, ka pārvaldes priekšnieks pieņem lēmumu par privātpersonas apstrīdēto pārvaldes amatpersonas izdoto administratīvo aktu vai faktisko rīcību, ja ārējos normatīvajos aktos nav noteikts citādi. Pārvaldes priekšnieka lēmumu var pārsūdzēt tiesā.

Tādējādi attiecībā uz cietuma administrācijas izdoto lēmumu vai rīcību, kas būtiski ierobežo ieslodzītās personas cilvēktiesības, ir noteikta lietas ārpustiesas izskatīšanas kārtība.

Izskatāmajā gadījumā pieteicējs ar 2022.gada 10.janvāra iesniegumu vērsās pārvaldē, lūdzot uzsākt kriminālprocesu saskaņā ar iesniegumā norādītajiem Krimināllikuma pantiem, atbilstoši kuriem pieteicēja ieskatā būtu kvalificējamas cietuma amatpersonu izdarītās noziedzīgās darbības.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 386.panta 5.punktu, 387.panta piekto daļu un 373.panta pirmo daļu pārvalde ir izmeklēšanas iestāde, kas izmeklē noziedzīgus nodarījumus, ko izdarījuši pārvaldes darbinieki ieslodzījuma vietās, un pārvaldes kompetencē ir arī atteikties uzsākt kriminālprocesu.

Pārvalde ar 2022.gada 10.februāra lēmumu Nr.N-1-2022-02316 atteicās pieņemt lēmumu par kriminālprocesa uzsākšanu. Minētajā pārvaldes lēmumā pieteicēja iesniegums nav vērtēts atbilstoši Administratīvā procesa likuma normām kā iesniegums par iestādes faktisko rīcību.

Arī tiesa nekonstatēja, ka saistībā ar iesniegumā norādīto iestādei būtu bijis jāvērtē arī cietuma administrācijas faktiskā rīcība, jo pieteicēja iesniegumā tas netika prasīts. Pieteicēja 2022.gada 10.janvāra iesniegumā bija norādīts nepārprotams lūgums uzsākt kriminālprocesu.

Tā kā pieteicējs norādītajā pieteikuma daļā nav ievērojis likumā noteikto lietas iepriekšējās ārpustiesas izskatīšanas kārtību, pieteikums šajā daļā ir atstājams bez izskatīšanas atbilstoši Administratīvā procesa likuma 278.panta pirmajā daļā noteiktajam.

[7.2] Latvijas Republikas Satversmes (turpmāk – Satversme) 89.pants noteic, ka valsts atzīst un aizsargā cilvēka pamattiesības saskaņā ar šo Satversmi, likumiem un Latvijai saistošiem starptautiskajiem līgumiem.

Atbilstoši Satversmes 95.pantam valsts aizsargā cilvēka godu un cieņu. Spīdzināšana, citāda cietsirdīga vai cieņu pazemojoša izturēšanās pret cilvēku ir aizliegta. Nevienu nedrīkst pakļaut nežēlīgam vai cilvēka cieņu pazemojošam sodam.

Eiropas Cilvēktiesību konvencijas (turpmāk – Konvencija) 3.pants noteic, ka nevienu cilvēku nedrīkst spīdzināt vai cietsirdīgi vai pazemojoši ar viņu apieties vai sodīt.

Lietā ir noskaidrojams, vai /Nosaukums A/ Daugavpils nodaļas 3.korpusa kamerā Nr./kamera/ grīdas stāvoklis ir bijis tik sliktā stāvoklī, ka pieteicēja atrašanās minētajā kamerā būtu vērtējama kā necilvēcīga vai pazemojoša apiešanās, kas pārkāpj Satversmē un Konvencijā noteiktās tiesības.

Izvērtējot pieteicēja norādīto par kameras Nr./kamera/ grīdas stāvokli, tiesa konstatēja, ka saskaņā ar lietā iesniegtajiem fotoattēliem kamerā ir krāsotu dēļu grīda, un starp dēļiem vietām ir vērojamas spraugas. Vienlaikus no fotoattēliem neizriet, ka spraugas būtu tik platas, kā to norāda pieteicējs (no 1 cm līdz 3 cm platumā).

Novērtējot fotoattēlos redzamo, tiesa atzina par ticamu pārvaldes sniegto informāciju, ka spraugu platums ir 3-6 mm. No fotogrāfijām nav konstatējams tāds kameras vai tās grīdas tehniskais stāvoklis, kas varētu radīt draudus pieteicēja veselībai vai dzīvībai, piemēram, radītu paklupšanas draudus. Tāpat lietā nav pierādījumu tam, ka spraugu dēļ kamerā būtu bijuši antisanitāri apstākļi – pelējums, sēnīte, vairojušies insekti. Pieteicējs nav norādījis ne uz saviem, ne arī citu ieslodzīto personu iesniegumiem, kas būtu adresēti cietuma administrācijai un kuros būtu ietverts lūgums novērst antisanitārus apstākļus, veikt papildu dezinsekciju vai tamlīdzīgi lūgumi.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzina, ka pieteicēja apgalvojumi ir vērtējami kā hipotētiski. Lietā nav pierādījumu, ka pieteicējam kameras grīdas stāvokļa vai insektu iespējamās klātbūtnes dēļ būtu radušies veselības traucējumi. Pieteicējs arī nav norādījis uz konkrētu gadījumu (piemēram, saistībā ar insektu kodumiem,), kad viņš būtu vērsies cietuma Medicīnas daļā.

Tiesa secināja, ka pieteicējs ir uzturējies cietuma dzīvojamajā telpā, kas nebija ideālā kosmētiskā stāvoklī, un tas radīja pieteicēja subjektīvu neapmierinātību, tomēr šie apstākļi acīmredzami nesasniedza tādu neērtību pakāpi, lai būtu pamats konstatēt cilvēktiesību pārkāpumu.

Līdz ar to pieteikums ir noraidāms daļā par /Nosaukums A/ administrācijas faktiskās rīcības atzīšanu par prettiesisku un ar to saistītā nemantiskā kaitējuma atlīdzināšanu.

[8] Par Administratīvās rajona tiesas 2023.gada 22.februāra spriedumu pieteicējs iesniedza apelācijas sūdzību, argumentējot, ka lietas iepriekšējās ārpustiesas izskatīšanas kārtība tika ievērota. Pieteicējs apgalvo, ka viņš esot mērījis spraugas starp grīdas dēļiem, bet iestādes amatpersonas to nedarīja.

[9] Rakstveida paskaidrojumā pārvalde apelācijas sūdzību neatzīst, bet piekrīt Administratīvās rajona tiesas 2023.gada 22.februāra spriedumam.

Motīvu daļa

[10] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 304.panta pirmo daļu apelācijas instances tiesa administratīvo lietu izskata rakstveida procesā.

Administratīvā apgabaltiesa uzskata, ka nav objektīvas nepieciešamības, lai noteiktu šīs lietas izskatīšanu mutvārdu procesā. Lietas apstākļu noskaidrošanai nav nepieciešams rīkot tiesas sēdi, jo no lietā esošajiem dokumentiem ir iespējams gūt pilnīgu priekšstatu par izskatāmo jautājumu. Lietā esošie pierādījumi ir pietiekami, kā arī procesa dalībnieki ir īstenojuši tiesības sniegt paskaidrojumus par lietas apstākļiem, tāpēc šīs lietas izskatīšana mutvārdu procesā nav lietderīga.

[11] Pārbaudījusi lietas materiālus, apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība nav pamatota un pieteikums ir noraidāms.

[12] Izvērtējusi pirmās instances tiesas spriedumā ietverto pamatojumu, apgabaltiesa atzīst, ka Administratīvās rajona tiesas 2023.gada 22.februāra spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams.

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturto daļu, apgabaltiesa pievienojas Administratīvās rajona tiesas 2023.gada 22.februāra sprieduma motivācijai.

[13] Atbildot uz apelācijas sūdzībā ietvertajiem iebildumiem par pirmās instances tiesas spriedumu, apgabaltiesa norāda turpmāk minēto.

[14] Apgabaltiesa konstatē, ka pirmās instances tiesas spriedumā ir ietverts arī lēmums, ar kuru tiesa atstāja bez izskatīšanas pieteicēja pieteikumu par /Nosaukums B/ administrācijas faktiskās rīcības (nogādājot pieteicēju uz tiesas sēdēm 2020.gadā 10. un 11.jūnijā zāļu ietekmē, neziņojot tiesai par pieteicēja veselības stāvokli) atzīšanu par prettiesisku un nemantiskā kaitējuma atlīdzinājumu.

Minēto spriedumā ietverto lēmumu pieteicējs ir pārsūdzējis, argumentējot, ka lietas iepriekšējās ārpustiesas izskatīšanas kārtība tika ievērota, jo pretējā gadījumā pirmās instances tiesa norādītajā daļā pieteikumu būtu atteikusies pieņemt.

Pieteicēja viedoklim apgabaltiesa nepiekrīt, jo tas, ka attiecīgajā daļā pieteikums tika kļūdaini pieņemts un tika ierosināta lieta, nav šķērslis, lai, vēlāk konstatējot šķērsli, kas liedz skatīt lietu pēc būtības, tiesa attiecīgajā daļā atstātu pieteikumu bez izskatīšanas.

Atbilstoši tiesu prakses atziņām, lai arī primāri jautājumam par pieteikuma pieļaujamību būtu jābūt izvērtētam lietas ierosināšanas stadijā, likums arī pēc lietas ierosināšanas saglabā pienākumu tiesai pārliecināties, ka pieteikums ir pieļaujams (*sk. Senāta 2023.gada 26.oktobra rīcības sēdes lēmuma lietā Nr.SKA-945/2023, ECLI:LV:AT:2023:1026.A420117623.8.L, 6.punktu*).

Interpretējot Administratīvā procesa likuma 278.panta pirmās daļas 1.punktu, Senāts ir norādījis, ka pieteikuma pieņemšana un izskatīšana tiesā nav pieļaujama, ja strīdus jautājumu ir paredzēts nodot, bet tas nav nodots izskatīšanai pašā iestādē. Persona šo priekšnoteikumu pieteikuma iesniegšanai tiesā ir izpildījusi, ja noteiktā kārtībā ir vērsusies iestādē (*sk. Senāta 2024.gada 29.aprīļa rīcības sēdes lēmuma lietā Nr.SKA-570/2024, ECLI:LV:AT:2024:0429.A420250823.11.L, 5.punktu*).

No lietas materiāliem apgabaltiesa konstatē, ka pieteicējs nav vērsies iestādē ar prasījumu par /Nosaukums B/ administrācijas faktiskās rīcības (nogādājot pieteicēju uz tiesas sēdēm 2020.gadā 10. un 11.jūnijā zāļu ietekmē, neziņojot tiesai par pieteicēja veselības stāvokli) atzīšanu par prettiesisku un nemantiskā kaitējuma, kas nodarīts ar minēto iestādes rīcību, atlīdzināšanu. Iesniegumā iestādei pieteicējs bija norādījis nepārprotamu lūgumu uzsākt kriminālprocesu (*lietas 1.sējuma 132.lapa*).

Izskatot pieteicēja iesniegumu atbilstoši pieteicēja iesniegumā norādītajam nolūkam, ar kādu iesniegums tika iesniegts, pārvalde nekonstatēja pamatu iesniegumā norādītā lūguma apmierināšanai, proti, iestāde atzina, ka nav pamata kriminālprocesa uzsākšanai. Papildus iestāde norādīja, ka pieteicēja iesniegums nav izskatāms Kriminālprocesa likuma kārtībā (*lietas 1.sējuma 13.-14.lapa*), taču vienlaikus no iestādes lēmuma neizriet, ka iesniegums būtu izskatīts Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā. Iestāde, izskatot iesniegumu, nav vērtējusi pieteicēja norādītos apstākļus kā iestādes faktisko rīcību (tas arī nebija lūgts iesniegumā), kā arī iestāde nav norādījusi, ka lēmumu var pārsūdzēt Administratīvajā rajona tiesā, jo pieteicējs bija lūdzis uzsākt kriminālprocesu pret iestādes amatpersonām.

Administratīvo tiesu kompetencē neietilpst ar kriminālprocesuālu lēmumu pieņemšanu saistītu jautājumu izskatīšana, tostarp, vai izskatāmajā gadījumā bija pamats uzsākt kriminālprocesu, kā iesniegumā lūdza pieteicējs. Kontrole par Krimināllikumā un Kriminālprocesa likumā noteikto prasību izpildi ir īstenojama Kriminālprocesa likumā noteiktajā kārtībā.

Tā kā ar attiecīgu prasījumu – par Liepājas cietuma administrācijas faktiskās rīcības (nogādājot pieteicēju uz tiesas sēdēm 2020.gadā 10. un 11.jūnijā zāļu ietekmē, neziņojot tiesai par pieteicēja veselības stāvokli) atzīšanu par prettiesisku un nemantiskā kaitējuma, kas nodarīts ar minēto iestādes rīcību, atlīdzināšanu – pieteicējs iestādē nav vērsies, ir pamatots pirmās instances tiesas secinājums, ka pastāv tiesisks šķērslis pieteikuma (attiecīgajā daļā) izskatīšanai pēc būtības.

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 278.panta pirmo daļu, pieteikums ir atstājams bez izskatīšanas (attiecīgajā daļā), jo pieteicējs nav ievērojis likumā noteikto lietas iepriekšējās ārpustiesas izskatīšanas kārtību. Līdz ar to pirmās instances tiesas pieņemtais lēmums ir tiesisks un pamatots, bet pieteicēja iebildumi ir noraidāmi kā nepamatoti.

Saskaņā ar tiesu praksē nostiprinātajām atziņām jautājumam par prasījuma pieļaujamību ir vienīgi procesuāla daba, tādēļ uz nolēmuma, ar kuru tas izlemts, pārsūdzību un stāšanos spēkā attiecināms regulējums par tiesas lēmumu, nevis tiesas spriedumu. Tas nozīmē, ka jautājums par pieteikuma pieļaujamību ir izskatāms tikai divās tiesu instancēs, šajā gadījumā – rajona tiesā un apgabaltiesā (*sal. sk. Senāta 2018.gada 2.oktobra sprieduma lietā Nr.SKA-95/2018 13.punktu*).

Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 324.panta pirmajai daļai par blakus sūdzību pieņemtais lēmums stājas spēkā no tā pieņemšanas brīža.

Ievērojot minēto, apgabaltiesas lēmums, ar kuru tiek noraidīta pieteicēja sūdzība par Administratīvās rajona tiesas lēmumu, ar kuru pieteikums atstāts bez izskatīšanas, nav pārsūdzams.

[15] Izvērtējot apelācijas sūdzībā ietvertos iebildumus par to, ka iestādes amatpersonas neizmērīja dzīvojamās kameras grīdas dēļu spraugas, bet izteica subjektīvu viedokli, ka tās ir 1-3 mm platas, apgabaltiesa atzīst, ka pieteicēja paustie argumenti ir vērtējami kritiski. Aplūkojot lietā iesniegtos fotoattēlus, kuros ir redzama arī dzīvojamās kameras grīda (*lietas 1.sējuma 135.-145.lapa*), apgabaltiesai nerodas šaubas, ka apstākļi kamerā nesasniedza tādu neērtību pakāpi, lai būtu pamats konstatēt pieteicēja cilvēktiesību pārkāpumu. Līdz ar to pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais šo apstākļu novērtējums ir pareizs.

Jāņem vērā, ka atsevišķu sadzīvisku neērtību pastāvēšana ir dabiska dzīves sastāvdaļa. Nav šaubu, ka pieteicējs, uzturoties cietuma dzīvojamā kamerā, ir izjutis neērtības, taču lietā noskaidrotajos apstākļos šīs neērtības nevar tikt pielīdzinātas spīdzināšanai, pazemošanai vai necilvēcīgai attieksmei pret pieteicēju. Līdz ar to šos apstākļus nav pamata kvalificēt kā cietuma administrācijas prettiesisku faktisko rīcību.

[16] Pieteicējs ar tiesneša lēmumu tika atbrīvots no valsts nodevas samaksas par pieteikuma iesniegšanu tiesā, kā arī par apelācijas sūdzības iesniegšanu tiesā (*lietas 2.-5.lapa un 190.lapa*).

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 126.panta ceturto daļu, ja pieteicējs no valsts nodevas samaksas ar tiesas lēmumu bijis pilnīgi vai daļēji atbrīvots, pieteikuma noraidīšanas gadījumā pieteicējam ir pienākums atmaksāt valstij valsts nodevu pilnā apmērā triju mēnešu laikā pēc sprieduma stāšanās spēkā. Šādos gadījumos tiesa pieteicēja pienākumu samaksāt valsts nodevu attiecīgajā apmērā norāda sprieduma rezolutīvajā daļā. Ja pieteicējs triju mēnešu laikā neiesniedz tiesai valsts nodevas apmaksu apliecinošu dokumentu, tiesa par sprieduma izpildi paziņo tiesu izpildītājam.

Ievērojot minēto, pieteicējam ir jāuzliek pienākums atmaksāt valstij valsts nodevu 90 *euro* apmērā (ko veido valsts nodeva 30 *euro* par pieteikuma iesniegšanu tiesā un valsts nodeva 60 *euro* par apelācijas sūdzības iesniegšanu tiesā) triju mēnešu laikā pēc sprieduma stāšanās spēkā.

Rezolutīvā daļa

pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 126.panta ceturto daļu, 307.pantu, 309.pantu, 323.panta pirmās daļas 1.punktu un 324.panta pirmo daļu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Administratīvās rajona tiesas 2023.gada 22.februāra spriedumā ietverto lēmumu, ar kuru /pers. A/ pieteikums tika atstāts bez

izskatīšanas pieteikuma daļā par /Nosaukums B/ administrācijas faktiskās rīcības (nogādājot pieteicēju uz tiesas sēdēm 2020.gadā 10. un 11.jūnijā zāļu ietekmē, neziņojot tiesai par pieteicēja veselības stāvokli) atzīšanu par prettiesisku un nemantiskā kaitējuma, kas nodarīts ar minēto iestādes rīcību, atlīdzināšanu. Šis Administratīvās apgabaltiesas lēmums nav pārsūdzams;

noraidīt /pers. A/ pieteikumu par /Nosaukums A/ administrācijas faktiskās rīcības, nenodrošinot pieteicējam atbilstošus uzturēšanās apstākļus /Nosaukums A/ Daugavpils nodaļas 3.korpusa kamerā Nr./kamera/ (slikts kameras grīdas stāvoklis), atzīšanu par prettiesisku un nemantiskā kaitējuma, kas nodarīts ar minēto iestādes rīcību, atlīdzināšanu;

uzlikt pienākumu /pers. A/ (personas kods /personas kods/) triju mēnešu laikā pēc sprieduma stāšanās spēkā atmaksāt valstij valsts nodevu 90 *euro*.

Spriedumu var pārsūdzēt Senāta Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesneses:

R.Paegle I.Kaļiņina S.Liniņa